

kommer hen, det kan ikke blive ekspederet, og det kan ikke blive afsat. Det, jeg spørger om, er, om den høje Regering vil væрге disse Mænd, deres Frihed, deres Arbejde og deres lovlige borgerlige Erhverv.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Rode har Ordet for en kort Bemærkning.

Rode: Der laa aldeles ikke i mine Udtalelser den mindste Paastand om, at det ærede Medlem skulde have givet noget som helst Tilsagn. Siden det ærede Medlem en Gang har været i en Konference, hvor han tog et Standpunkt og gav et Tilsagn, skyer han som det brændte Barn Ilden. Nej, det har været mig ganske klart, at det ærede Medlem ikke vilde. Hvad jeg har fremsat, er kun dette, at man maa ikke sige, at denne Udtalelse fra Valutaraadet gaar ud paa kun at fastslaa, at der er Enighed om visse Ting. Nej, den gaar ud paa noget helt andet. Man opfordrer til at bringe paa det rene, under hvilke Forudsætninger Nationalbanken kan paatage sig denne Forpligtelse, og derefter fremsætte Forslag i saa Henseende. Hvis man ikke kan tilvejebringe Enighed om at opfylde disse Forudsætninger, tror jeg, at ingen Magt i Verden kan tvinge Nationalbanken til at paatage sig denne Forpligtelse. I alt Fald skal ingen Magt i Verden faa mig til at tilraade, at Staten gaar ind i Egaliseringsfond-Historien een Gang til, uden at der er tilstrækkelig Forudsætning for, at det denne Gang kan holde.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Pürschel: Der er ingen fra vor Side, der har sagt, at enten det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal eller det ærede Medlem Hr. Pinstrup har givet Tilsagn om at gaa videre end til de Foranstaltninger, der er nævnt af „København“ i dens Artikel, for at karakterisere det kort. Men det er ganske falsk at give Offentligheden Indtryk af, at der har været Enighed om at gaa til dette Punkt, standse der og ikke foretage videre. Jeg kan heller ikke tænke mig, at det ærede Medlem Hr. Pinstrup vil forsøge paa at bidrage til at give Offentligheden et saadant urigtigt Indtryk.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Olufson har Ordet for en kort Bemærkning.

Olufson: Det ærede Medlem Hr. Pinstrup har to Gange været inde paa Forholdene ved Kolindsund, og med den Ensidighed, der præger det ærede Medlem, har han givet en Fremstilling, som jeg maa protestere imod. Det, der foreligger, er, at Arbejderne dér havde en Overenskomst med det tidligere Aktieselskab, og da Kolindsund gik over til det nye Ejerlag, ønskede de den fornyet eller rettere anerkendt af det nye Ejerlag. Det var det, der skete i den Samtale, der fandt Sted, og som det ærede Medlem refererede. Ejerlaget, ønskede ikke Overenskomst med Arbejderne, det sagde, at de kunde gaa deres Vej, og saa udbrød, man kan kalde det Strejken eller Lockouten, det er for mig ligegyldigt hvilket. Men det var ikke Arbejdernes Skyld, de havde tilbudt Forhandling og ønskede kun en Overenskomst af samme Art som den, der netop i disse Dage er sluttet med et Medlem af dette høje Ting, det ærede Medlem Hr. Reedtz-Thott, og de har gentagne Gange henvendt sig til Ejerne for at faa denne Overenskomst. Men Ejerne havde stillet sig paa samme stejle Standpunkt som det ærede Medlem Hr. Pinstrup og vilde ikke anerkende Organisationen. Arbejdsdirektør Vater har ogsaa henvendt sig til Ejerne for at faa dem til at indtage et fornuftigt Standpunkt, men det er ikke lykkedes. Men det ærede Medlem ved — det formoder jeg i hvert Fald —, at netop i den sidste Tid har der igen været indledet Forhandlinger om Overenskomst. Disse Forhandlinger er ikke afbrudt, og fra begge Sider haaber man, at en Overenskomst skal komme i Stand. Men naar det ærede Medlem fremdrager Sagen her i Tinget og paa den Maade, han gør det, formoder jeg, at det er hans Ønske, at disse Forhandlinger skal afsluttes uden Resultat, saaledes at Arbejderne og Arbejdsgiverne skal staa i samme Forhold til hinanden, som de har staaet i de sidste to Aar. Hvad angaar Spørgsmaalet til Regeringen, om den vil gribe ind, saa forstaar jeg ikke, hvad Regeringen skal gribe ind overfor. Det, der er sket, er, at Arbejderne har blokeret de Varer, der kommer fra Kolindsund, og naar det ærede Medlem kræver, at Ejerlaget skal have Frihed med Hensyn til, hvem de vil have til at arbejde og under hvilke Vilkaar, saa maa Arbejderne vel have den samme Frihed til at sige, at de Varer, der kommer fra Kolindsund, vil de ikke røre ved. Og det er kun det, der er sket, her er ikke Tale om personlig Overlast eller noget som helst i den Retning. I Firserne stod der en Kamp, hvor det